

Bedste, for at den Reform i den militaire Retsspleie, som er ønskelig, kan blive gennemført og forberedt, men indtil dette kan skee, maa jeg meget tilraade, at man foretager de partielle Reforme, som ligge nær, og hvis Gjennemførelse ikke vil være forbunden med nogen væsentlig Ulempe.

Krieger: Det skulde visstnok være mig særdeles kjær, om den høitærede Krigsminister virkelig skulde see sig istand til i en meget nær Fremtid at forelægge Rigsdagen Forslag ikke blot om den militaire Strafferet, men ogsaa om den militaire Retsspleie; men [med Hensyn til den almindelige Bemærkning, som blev gjort gjælden, maa det dog være mig tilladt at fremhæve, at ganske den Betragtning, som i en vis Forstand med fuld Føie blev fremhævet af den høitærede Minister, ganske den samme Betragtning har ogsaa mødt os i de borgerlige Forhold; thi ogsaa der stod jo Spørgsmaalet om Afstæfelsen af en Straffelov ligeoverfor forskjellige Domstols-Muligheder; men hvad gjorde man da, for at gjøre Ende paa den virkelig utaalelige Tilstand i Strafferetspleien, idet nemlig Love stode paa Papiret, som idelig og idelig ad Benaadningsveien maatte tilfidesættes? Man indførte en borgerlig Straffelov, uagtet Spørgsmaalet om Domstolens Ordning endnu ikke var modent til Afgjørelse af Lovgivningsmagten. Paa samme Maade, troer jeg, at man vil være nødsaget — eller jeg vil ikke sige nødsaget, men opfordret til — at gaar frem med Hensyn til den militaire Strafferet, og jeg troer, at Vanskelighederne der ere meget mindre; thi her kan man ganske trygt affatte den militaire Straffelov med de Krigsretter for Die, som for Tiden bestaae, og de ere netop noget blandet, noget eendommeligt sammensatte. Der er stor Grund til at betvivle, at man nogensinde vil komme til en reen Gjennemførelse af Jurysystemet i den militaire Strafferetspleie, det har man, saavidt jeg veed, hidtil aldeles ikke havt for Die. Man har, antager jeg, fremdeles tænkt sig de sædvanlige Krigsretter ordnede nogenlunde efter samme Princip som hidtil, og dertil søiet en militair Høiesteret, om jeg maa bruge det Udtryk, hvori det retslærde Element

var stærkere, og som navnlig virkede som en Slags Cassationsret iftedeffor Generalauditeren. Derimod tvivler jeg meget om, at man har tænkt sig en Gjennemførelse af det rene Jurysystem, det vil sige med en præsiderende Dommer, som staaer ligeoverfor Rævninger, der alene afgjøre de factiske Spørgsmaal, medens Retsspørgsmaalene afgjøres af den retslærde Dommer alene. Man finder allerede nu en Samvirken af læge- og juridiske Elementer, om jeg saa maa sige, i de bestaaende Krigsretter, og naar Strafferetten affattes med Hensyn til de Krigsretter, som for Tiden bestaae, seer jeg ikke rettere, end at de paabaarbare Vanskeligheder i Henseende til Afstæfelsen forsvinde. Jeg kan derfor ikke Andet end bede den høitærede Krigsminister optage Spørgsmaalet til fornyet Overvejelse, vel at mærke, hvis det ei skulde lykkes ham hurtigt at fremme begge Sager. Men hvormegen Tro jeg end har til Krigsministeriets Arbeidsdygtighed, tvivler jeg dog om, at det vil være den høitærede Krigsminister muligt at faae begge Love frem saa hurtigt, som jeg unægtelig troer det er ønskeligt at faae den militaire Straffelov fremmet.

Da ikke flere begjærede Ordet sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 46 Stemmer.

Krieger: Jeg tillader mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg til at prøve denne Sag. Jeg tænker mig, hvis dette maatte blive billiget, at Udvalget kan sammensættes af 5 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet i denne Anledning fattes Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af „Forslag til Lov om Segn“.
(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1575 ff.).